

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Lenky Oulíkové v právní věci žalobce: **MUDr. A. A. S.**, zastoupeného advokátem Mgr. Zdeňkem Havlem, se sídlem Rudé armády 407, Strančice, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 4. 2023, č. j. 42 Ad 15/2022-21,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### Odůvodnění:

#### I. Vymezení věci

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Ústí nad Labem bránil proti rozhodnutí žalované. Nesouhlasil s tím, že mu žalovaná přiznala starobní důchod až od 16. 8. 2022 a do dob pojištění nezahrnula dobu jeho středoškolského studia v Iráku.

[2] Krajský soud žalobu zamítl. Vysvětlil, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění až dne 15. 8. 2022. Ohledně zahrnutí doby středoškolského studia v Iráku od 1. 9. 1968 do 1. 10. 1972 do celkové doby pojištění odkázal krajský soud na závěr, který již vyslovil v rozsudku ze dne 2. 6. 2022, č. j. 42 Ad 14/2020-35, ve věci týchž účastníků. Krajský soud vycházel zejména z rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 17. 4. 2014, č. j. 4 Ads 113/2013-45.

#### II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Posouzení svého středoškolského studia v Iráku ze strany krajského soudu považuje za nesprávné. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 30. 1. 2008, č. j. 6 Ads 23/2007-101. Závěry tohoto rozsudku podle stěžovatele ob stojí i při posouzení jeho doby středoškolského studia od 1. 9. 1968 do 1. 10. 1972. Proto měla žalovaná tuto dobu studia zohlednit do celkové doby pojištění.

[4] Žalovaná se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila s krajským soudem. Nadále trvá na tom, že zhodnotit sporný úsek jako dobu pojištění by bylo možné za předpokladu zaplacení pojistného. Odkaz na rozsudek NSS není podle žalované přílehlavý.

### III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná.

[6] Podle § 104a s. ř. s. NSS odmítne kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pokud svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (kritérium přesahu vlastních zájmů vyložil NSS v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[7] NSS v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal.

[8] Stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že mu měla být doba středoškolského studia v Iráku v letech 1968 až 1972 započtena jako doba pojištění. S obdobnou otázkou se však již NSS zabýval v již citovaném rozsudku č. j. 4 Ads 113/2013-45, zejména lze odkázat na komplexní posouzení v bodě 20. Z něj plyne, že je vyloučeno zohlednit dobu studia v zahraničí před dosažením 18. roku věku jako náhradní dobu pojištění ve smyslu § 13 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Pokud jde o zohlednění této doby jako doby pojištění ve smyslu § 13 odst. 1 téhož zákona, odkázal citovaný rozsudek na zákonnou podmínku zaplacení pojistného.

[9] Stěžovatelova argumentace rozsudkem NSS č. j. 6 Ads 23/2007-101 není přílehlavá, neboť připouští výlukou z povinnosti uhradit pojistné za dobu studia v zahraničí pouze u nároků na důchod vzniklých v letech 1996 až 2003, jak ostatně zdůraznil NSS i ve výše popsaném rozsudku č. j. 4 Ads 113/2013-45.

### IV. Závěr a náklady řízení

[10] NSS uzavírá, že z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z přílehlavé judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. Kasační soud neshledal, že se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná nemá v řízeních ve věcech důchodového pojištění nárok na náhradu nákladů řízení ani tehdy, byla-li úspěšná.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 7. září 2023

JUDr. Miluše Došková  
předsedkyně

senátu